

«Я скучив по тобі, де небо молоде...» (1975)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Я скучив по тобі, де небо молоде,
Два наших імені розлука вполювала
Й за руки їх, розлучених, веде,
Отак довіку б їх не розлучала.

Люблю тебе. Боюсь тебе. Дивлюсь
Високим срібним поглядом на тебе.
З вогню і вод, від неба і до неба
Твоїм ім'ям на тебе я молюсь...

...Зимовий сад під вороном білів.
Стояли очі у вікні сухому.
Смеркалося. Година йшла на сьому.
Життя лежало тихо, як посів.

І глянув я на тебе з білоти,
Забіг туди, забіг і звідти глянув!
Тебе я прошу: з погляду, з туману,
З могил і вітру серце відпусти!

Душа моя в цвітінні, і немає.
Нема цвітіння — більшого нема!..
А снігодоц над вовком пролітає
І Ріг Кривий поволі обніма.

1975

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/ya_skuchyv_po_tobi_de_nebo_molode